

คุณค่าของสติ

ในรี สิงห์สุภักกุล

P18022

ข้าพเจ้าอายุ 50 ปี อยู่ที่ประเทศนิวซีแลนด์ได้มาปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2541 และได้มาวัดทุกครั้งทีกลับมาประเทศไทยเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2545 ข้าพเจ้าป่วย ท้องเสียและอาเจียนอย่างหนัก จนต้องเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล แพทย์ได้ฉีดยาให้ข้าพเจ้า แพทย์ได้ฉีดยาให้ข้าพเจ้า หลังจากฉีดยาได้ไม่นานข้าพเจ้าเกิดอาการแพ้ยา มีอาการพูดไม่ออก หายใจติดขัดไปหมด ลิ้นแข็งและจุกปาก ช่วงคอและหัวใจรู้สึกว้าวร้อนไปหมด ตัวแข็งไปครึ่งตัว ข้าพเจ้ารู้แต่เพียงว่า ข้าพเจ้าต้องตายแน่ ข้าพเจ้าได้อธิษฐานจิตว่าถ้าตายก็ขอให้อย่าได้ทรมานเลย พอสิ้นคำอธิษฐานปรากฏว่า ได้ยินเสียงหลวงพ่ोजริญดังขึ้นมาอย่างชัดเจนว่า “สติอยู่ที่ไหน มีสติอยู่ทำไมใช้”

ประโยคนี้ ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าเหยือกน้ำที่อยู่ข้างเตียงนอนยกขึ้นดื่มไปหนึ่งเหยือก แล้วใช้ภาษาไปขอน้ำอีกสองเหยือกจากเพื่อนดื่มจนหมดโดยไม่รู้ว่ข้าพเจ้าดื่มเข้าไปได้อย่างไร ทั้งที่ลิ้นก็แข็งและจุกปากโดยไม่มีน้ำเปือกตัวเลย สักครู่หนึ่งข้าพเจ้าเกิดอาการกระตุก สั่นไปทั้งตัว เพื่อนและพยาบาลไม่กล้าแตะตัวข้าพเจ้า คิดว่าข้าพเจ้าต้องตายแน่ หลังจากนั้นอาการดีขึ้น มีการขยับถ่ายปัสสาวะและพูดให้ช่วยได้

ข้าพเจ้ารอดตายมาได้ด้วยปฏิหาริย์จริง ๆ สติช่วยให้ข้าพเจ้ารอดชีวิตมาวัดอัมพวันได้อีก ได้ไปปฏิบัติกรรมฐาน ได้สร้างหนังสือสวดมนต์ถวายหลวงพ่อ ด้วยความระลึกถึงคำสอนของหลวงพ่อว่า **“เราพูดอยู่เสมอถึงคำว่าสติปัญญา**

เราใช้ปัญญาอยู่เสมอก็จริง แต่สตินั้นแท้จริงแล้วเรานำเอามาใช้น้อยนัก ทั้งที่สตินี้มีคุณค่าแก่ชีวิตและจำเป็นแก่ชีวิตอย่าเหลือที่จะประมาณได้...”

ข้าพเจ้าขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย โปรดดลบันดาลให้หลวงพ่มีความสุขปราศจากโรคพยาธิแผ้วพาน มีอายุยืนนาน